

Folketing indførte man en øget adgang til at lave folkeafstemninger. Derfor er det i langt de fleste tilfælde et flertal i Folketinget, som har ønsket en ting, og så sender man den til folkeafstemning, og så kan det vise sig, at befolkningen ønsker noget andet og derfor stemmer nej. Derfor er det ofte det, der er situationen, og der er intet mærkeligt i det. Det er Folketinget, der er foran befolkningen, og sådan skal det i og for sig også være.

Kl. 12.00

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl, og jeg påregner så, at det er for afslutning af denne runde.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Men jeg svarer lige først på et spørgsmål.

Formanden:

Ja, selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Jann Sjørnsen: Der er jo en løbende kamp omkring forsvarsdimensionen i EU, og den kamp har indtil nu ikke afstedkommet det dramatiske tigerspring frem mod en EU-forsvarsdimension, som vi kunne frygte. Men det er jo ikke det samme som at sige, at den kamp nu er stoppet, og at vi så står ved endemålet og nu præcis ved, hvordan det vil være fremover.

Den kamp består jo fortsat. Og det er jo rigtigt, at skal EU-landene for alvor gøre noget militært set, så vil det jo typisk være sådan i dag, at det er ved at låne NATO-materiel til at udøve det. Det er jo også derfor, at der, hvor EU så på nuværende tidspunkt skal lave en aktion, i givet fald er, hvis NATO ikke ønsker det, og så træder EU til.

Men kampen består fortsat om, hvor det skal ligge, og hvordan det skal lande, og dér synes jeg, at de seneste ugers diskussion omkring Irak og det brev, som er sendt ud fra en række statsledere, understreger, at der i EU-kredsen er så markante forskelle i opfattelsen af, hvad europæisk forsvarspolitik skal være, også i forhold til samarbejdet med USA, at det vil være alt for farligt på det grundlag, som Kristeligt Folkeparti og hr. Jann Sjørnsen foreslår, at ophæve det danske forsvarsforbehold på nuværende tidspunkt.

Så til fru Elisabeth Arnold: Folketinget og befolkningen er utrolig uenige om EU-spørgsmål.

Det tror jeg må være lysende klart for alle, der også har deltaget i de folkeafstemninger. Og det er jo lige præcis det dilemma, som virkelig bliver mejslet ind, når fru Elisabeth Arnold mener, at man så gang på gang skal komme til befolkningen med det samme spørgsmål, indtil Folketinget så får sin vilje.

Der troede jeg, at der var ved at brede sig sådan en almindelig respekt for, at hvis man skal bringe Folketinget og befolkningen tættere på hinanden i EU-spørgsmålet og få bygget bro over den kløft, der var, så kan det ikke nytte noget, at man bliver ved med at skade den stemning ved, at politikerne kommer rendende med folkeafstemninger, indtil de får deres vilje, altså får deres ja igennem. Og det er jo lige præcis det, Det Radikale Venstre foreslår, når man ønsker euroforbeholdet sat til afstemning i år så kort tid efter, at befolkningen afviste euroen som betalingsmiddel, i september 2000 var det jo.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptages

Lars Barfoed (KF):

Det har ikke, tror jeg, for nogen været en hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti inden havde set de danske forbehold afskaffet inden forhandlingerne om en ny forfatningstraktat. Det havde vi på alle måder været bedst tjent med, og derfor har Det Konservative Folkeparti da også i lang tid været åben over for tanken om en folkeafstemning i 2003.

På det grundlag er vi naturligvis også enige i stort set alle de argumenter, der fremgår af de to beslutningsforslag, som vi behandler i dag.

Det er jo sådan, at på en lang række områder er forudsætningerne for forbeholdene, og det gælder dem alle sammen, bortfaldet. Jeg synes ikke mindst, det er værd at være opmærksom på, at vi i 2004 kan forvente, at de øst- og centraleuropæiske lande, som tidligere for en stor dels vedkommende var kommunistiske diktatu-